

תלמודו בידו

דף טז עמוד ב

א] מהו שיעור עירוב תבשילין ?

ב] האם התבשיל שמניחים לעירוב תבשילין יכול להיות צלוי, כבוש או שלוק ?

ג] האם עירוב תבשילין צריך דעת ?

ד] חל יום טוב בערב שבת, האם מערבים ביום טוב עירובי חצרות ועירובי תחומין ומדוע ?

א] שיעורו בכזית. ומועיל אפילו למאה אנשים, שאין צריך כזית לכל אחד ואחד. עירב בככר שלם ואכלו או שאכד, אם נשאר ממנו כזית סומך עליו לעירוב.

ב] עירוב כשר בצלוי, בכבוש בחומץ ובחרדל ומיני ירקות, או בשלוק [מבושל הרבה מאוד].
- דג מלוח רך שנאכל כמות שהוא חי, מערבים בו. ובלבד ששפך עליו מים חמים מערב יום טוב, שזהו בישולו.

ג] המניח: צריך להניחו לשם עירוב.

הניחו עבורו: מניח העירוב אינו צריך להימלך בו תחילה לעשותו על פיו.
- עירב עבור בני עירו, כל מי שבתוך תחום העיר יכול לסמוך על העירוב. שמואל עירב עבור בני עירו, מלבד מי ששכח לערב פעמיים.
כיון שהוא פושע שאינו חרד לדברי חכמים לקיים תקנת עירוב תבשילין.

ד] חכמים: אסור לערב חצרות או תחומין, לפי שנראה כמתקן דבר ביום טוב.
רבי: אסור לערב תחומין.

שאי אפשר לתקן ביום טוב עבור שבת דבר האסור בו, ותחומין נוהג ביום טוב.
אך מותר לערב חצרות, כיון שאין ביום טוב איסור לטלטל מבית לחצר.
- ר' אלעזר גרס להיפך, שרבי אסר אף לערב חצרות, וחכמים מתירים. והלכה כרבי.